اگر کسی از یك غلام مشترك، سهم خود را آزاد کند و به اندازه ی قیمت غلام، مال داشته باشد، غلام را عادلانه قیمت گذاری کنند و سهم دیگر شرکای خود را بپردازد که در این صورت غلام آزاد می شود. و اگر به اندازه ی قیمت غلام مال نداشت، فقط همان سهم خودش آزاد می شود.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ أَعْتَقَ شِرْكًا لَهُ فِي عَبْدٍ، فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ: قُوِّمَ عَلَيْهِ قِيمَةَ عَدْلٍ، فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ، وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ وَإِلاَّ فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ»: «اگر کسی از یك غلام مشترك، سهم خود را آزاد کند و به اندازه ی قیمت غلام، مال داشته باشد، غلام را عادلانه قیمت گذاری کنند و سهم دیگر شرکای خود را بپردازد که در این صورت غلام آزاد می شود. و اگر به اندازه ی قیمت غلام مال نداشت، فقط همان سهم خودش آزاد می شود».
[صحیح است] [متفق علیه]

هرکس در مالکیت برده یا کنیزی هرچند اندک، شراکت داشته باشد و بخش مربوط به خود را آزاد کند، برده را در آن بخش آزاد کرده است؛ اما اگر آزاد کننده ی این بخش از برده، توانگر و ثروتمند باشد و بتواند سهم شریکش در آن برده را بپردازد، در این صورت برده ی مذکور کاملا آزاد می شود؛ و قیمت سهم شریکش به صورت عادلانه در بازار مشخص می شود و بر مبنای آن، سهم شریک داده می شود. اما اگر این شخص توانگر و ثروتمند نباشد و مالکِ بهای سهم شریکش در برده ی مذکور نباشد، ضرری متوجه شریکش نیست و فقط سهم او آزاد می شود و سهم شریکش همچنان باقی می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2992